

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Isabel González Castro

Tuženici: Mutua Umivale, Prosegur España SL, Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Izreka

1. Članak 7. Direktive 92/85/EEZ od 19. listopada 1992. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja na radu trudnih radnica te radnica koje su nedavno rodile ili doje treba tumačiti na način da se primjenjuje na situaciju poput one u glavnom postupku, u kojoj predmetna radnica obavlja rad u smjenama u okviru kojeg samo dio svojih dužnosti izvršava u noćnoj smjeni.
2. Članak 19. stavak 1. Direktive 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada (preinaka) treba tumačiti na način da se primjenjuje na situaciju poput one u glavnom postupku, u kojoj radnica kojoj je odbijeno izdavanje liječničkog certifikata kojim se potvrđuje postojanje opasnosti za dojenje povezane s njezinim radnim mjestom i, posljedično, novčana naknada zbog opasnosti povezanih sa svojim radnim mjestom, ako ta radnica iznese činjenice koje upućuju na to da ta procjena nije uključivala pojedinačno ispitivanje koje uzima u obzir njezinu individualnu situaciju i na temelju kojih se stoga može pretpostaviti postojanje izravne diskriminacije na temelju spola u smislu Direktive 2006/54, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri. Na tuženiku je stoga da podnese dokaz da je navedena procjena stvarno uključivala takvo konkretno ispitivanje i da slijedom toga nije bilo povrede načela nediskriminacije.

(¹) SL C 121, 18. 4. 2017.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 20. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Ítéltábla – Mađarska) – OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt protiv Teréz Ilyés, Emil Kiss

(Predmet C-51/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Nepoštene odredbe — Direktiva 93/13/EEZ — Područje primjene — Članak 1. stavak 2. — Obvezne zakonske ili regulatorne odredbe — Članak 3. stavak 1. — Pojam „ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori” — Odredba uvrštena u ugovor nakon njegova sklapanja uslijed intervencije nacionalnog zakonodavca — Članak 4. stavak 2. — Jasno i razumljivo sastavljena odredba — Članak 6. stavak 1. — Ispitivanje nepoštenosti odredbe po službenoj dužnosti nacionalnog suda — Ugovor o kreditu u stranoj valuti sklopljen između pružatelja usluge ili prodavatelja robe i potrošača)

(2018/C 408/12)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Ítéltábla

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt

Tuženik: Teréz Ilyés, Emil Kiss

Izreka

1. Pojam „odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori” iz članka 3. stavka 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti u smislu da se odnosi među ostalim na ugovornu odredbu izmijenjenu prisilnom zakonskom odredbom nacionalnog prava, donesenom nakon sklapanja ugovora s potrošačem, čiji je cilj nadomjestiti ništetnu odredbu sadržanu u navedenom ugovoru.
2. Članak 1. stavak 2. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da područje primjene te direktive ne obuhvaća odredbe koje su odraz prisilnih odredbi nacionalnog prava, uvrštenih nakon sklapanja ugovora o kreditu s potrošačem te čiji je cilj nadomještanje ništetne odredbe tog ugovora obvezom primjene tečaja Mađarske narodne banke. Međutim, odredba koja se odnosi na rizik promjene tečaja poput one u glavnom postupku ne podliježe pravilu iz tog članka o izuzeću primjene.
3. Članak 4. stavak 2. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da zahtjev prema kojem ugovorna odredba mora biti jasno i razumljivo sastavljena obvezuje financijske institucije da korisnicima kredita pruže dovoljno informacija kako bi potonji mogli donositi razborite i informirane odluke. U tom pogledu taj zahtjev znači da ugovornu odredbu o riziku promjene tečaja potrošač može razumjeti na formalnoj i gramatičkoj razini, ali također u pogledu njezina konkretnog dosega, u smislu da prosječan potrošač, koji je uredno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću, može ne samo znati za mogućnost deprecijacije nacionalne valute u odnosu na stranu valutu u kojoj je zajam denominiran već da može i procijeniti potencijalno znatne gospodarske posljedice koje bi takva odredba mogla imati za njegove financijske obveze.
4. Članak 4. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da zahtijeva da se jasnoća i razumljivost ugovornih odredbi ocjenjuju pozivanjem na sve okolnosti koje su postojale u trenutku sklapanja ugovora i na sve ostale odredbe tog ugovora, neovisno o tome što je nacionalni zakonodavac kasnije neke od njih proglasio ili smatrao nepoštenima te ih zbog toga ukinuo.
5. Članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da je na nacionalnom sudu da po službenoj dužnosti, umjesto potrošača kao tužitelja, istakne eventualno nepošteni karakter ugovorne odredbe, kada raspolaže potrebnim pravnim i činjeničnim elementima u tu svrhu.

(¹) SL C 144, 8. 5. 2017.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 13. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato protiv Wind Tre SpA, prije Wind Telecomunicazioni SpA (C-54/17), Vodafone Italia SpA, prije Vodafone Omnitel NV (C-55/17)

(Predmet C-54/17 i C-55/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Direktiva 2005/29/EZ — Nepoštena poslovna praksa — Članak 3. stavak 4. — Područje primjene — Članci 5., 8. i 9. — Agresivna poslovna praksa — Prilog I. točka 29. — Poslovna praksa koja se u svim okolnostima smatra agresivnom — Prodaja nenaručene robe ili nenaručenih usluga — Direktiva 2002/21/EZ — Direktiva 2002/22/EZ — Telekomunikacijske usluge — Prodaja SIM kartica (Subscriber Identity Module, modul za identifikaciju pretplatnika) koje sadržavaju određene prethodno ugrađene i uključene usluge — Nepostojanje prethodnog informiranja potrošača)

(2018/C 408/13)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato